

TEATRIARVUSTUS I „Kabaree“ muusikal – alguses lõbustav, lõpus õõvastav

Veebruarist Estonia lavalaudadel mängitav „Kabaree“ on täpselt see, mida muusikali sisu lubab – lõbus ja värve täis ning samas kõrge ja mõtlemapanev. Muusikali lavastaja kommenteeris Õhtulehele, et kogu projekti eesmärk on publiku südant puudutada, ja soovitas teatrisse tulles salvrätikud kaasa haarata, sest lõputseenis võib nii mõnelgi silm niiskeks kiskuda.

Muusikali tegevus leiab aset 30ndate Berliinis ja kuigi esiplaanil on Kit Kat klubis toimuv ööelu, lagunevad pead tõstva natside liikumise pärast paljude tegelaste elud koost.

Esietendused on alati natuke erilised, nii oli ka „Kabaree“ puhul. Isegi kui näitlejad ja tantsijad olid närvis, siis välja see ei paistnud. Enne etenduse algust käisid tantsijad juba saalis ringi ja flirtisid publikuga. Saal oli täis olulisi inimesi, sealhulgas ka esireas istuv president Alar Karis, kellele üks meestantsija samuti magusaid sõnu puistas. Pärast etendust kostus ka minu kõrvu lõbus sosin välismaa noormehe ehmatusest, kui oli lava taga kuulnud uudist, et ööklubi töötaja rolli mängides oli ta kõigist valikutest just riigipeale külge löönud.

Kallis produktsioon

Flirtiv energia kandus muusikali avamängu, kus sai kohe selgeks, et Priit Võigemast oli suurepärase valik täitma konferansjee värvikat ja toretsevat rolli. Põnevust andis esietendusele ka Katrin Karisma ja Piret Krummi ema-tütred duo, kes mõlemad täitsid muusikali kõige olulisemate naistegelaste rolle. Külalisena oli veel mängimas Kaarel Targo ning Estonia enda inimestest Jassi Zahharov, Karis Trass ja Mart Madiste. Muusikali vaadates saab selgeks, et tegemist on suure ja kalli produktsiooniga. Võimsa lavakujunduse keskel on rohkelt näitlejaid, tantsijaid, ooperikoori liikmeid, orkestrile lisaks on laval veel väike ansambel pillimehi, kes mängivad sädelevates kostüümides ööklubi muusikuid. Muusikali lavastaja, kunstnik ja koreograaf on kohale sõitnud Rootsist.

Kui kuulsin esimest korda, et „Kabaree“ tuleb taas Eestis mängimisele, mõtlesin elevusega kuidas see võiks välja näha. Viimasel paaril aastal Londonis mängitud „Kabarees“ võib näha modernseid kostüüme, kus peategelased on tanksaabastes ja meestantsijad neonsetes bikiinides. Kas ka meil tuleb seekord midagi modernsemat või jäädakse ajastutruuks? Ütleksin, et

ohtuleht.ee

Estonia teater
Teater

lõpptulemus Estonias on midagi vahepealset. Kuigi lavakujundus ja enamus tegelaste kostüüme on ajastutruud, näeb muusikalis siiski muljetavaldavat pilti sellest, kuidas lumivalgesse riietatud Võigemast terve etenduse kontsadel mängib.

Õõvastav lõpp

Kogu etendus kestab koos vaheajaga veidi üle kolme tunni ja esimene vaatus on oluliselt pikem teisest, mis kestab veidi vähem kui tund aega. Seega võib esimese vaatuse jooksul tunduda, nagu jääks muusikal kergelt venima. On selgelt näha, et esimese vaatuse ülesanne on publikule kõiki tegelasi tutvustada ja luua olustikku. Alles esimese vaatuse lõpus on esimene pöördeline hetk, kus tuleb väga selgelt esile laval näidatud sündmuste taustal kasvav natsisimi foon. Helgest kihluspeost saab kurjakuulutatav stseen, taustaks Saksamaad ülistav isamaaline laul. Teine vaatus on väga suureks kontrastiks esimesele, sest äkki hakkab kõikide armsaks saanud tegelaste elu koost lagunema. Kõik näitlejad mängisid oma rolle tugevalt ja publikus istudes jõudsid minuni need inimlikud emotsioonid, mida muusikal edasi andis. Natsismiga koos muutus püsivaks taustafooniks hirm. Lavastaja AnnaKarin Hirdwall on Õhtulehele kommenteerinud, et kogu produktsiooni suur eesmärk oligi meelde tuletada, kuidas hirmust pea liiva alla peites võime me kõik kaasa aidata kohutavatele muutustele maailmas. Me kõik teame milleks natsisimi sünd lõpuks kasvas...

Muusikali lõpp mängiski sellele teadmisele, millised õudused natsismiga kaasa tulid. Olles ise käinud Auschwitz-Birkenau koonduslaagrites, oli õõvastav vaadata, kuidas muusikali lõpus enamus tegelasi end pesuväele lahti riietasid ja kolonnis valgesse suitsumassi kõndisid. Lavastaja sõnum oli selge ja tugev.

5/5